

rige Finanslov. Denne Mindreudgift fordeles sig saaledes, at Kantonnementsovelserne, som ikke finde Sted i Nar, medføre en Nedgang af omtrent 120,000 Kr., og at der er en Mindreudgift af 100,000 Kr. til Opførelse af Gardehusarkasernen; Resten, omtrent 75,000 Kr., fordeles sig paa forskellige andre Poster. — Dette er Forslagene om Udligning af de Uoverensstemmelser, som have været Tingene imellem — altsaa paa den ene Side de Bevillinger, som Folketinget har foreslaaet uden at kunne finde Tilslutning af Landstinget, og omvendt de Bevillinger, som Landstinget har foreslaaet. Ved Siden heraf omfatter Indstillingen endnu tre Poster, hvilke jeg vil betegne som neutrale. Den ene vedrører Reglerne for Fordelingen af Lønningstillæget til Skolelærerne paa § 26. Der er i Nar bevilget 200,000 Kr. mere end tidligere, og fra Landstinget er der i Anledning heraf udtalt Ønske om, at der maatte blive givet noget ændrede Regler for, hvorledes Tilskuddet skal fordeles. Derom er der ved Forhandling i Fællesudvalget opnaaet Enighed saavel mellem de to Partier som med Regeringen. De Regler, som foreslaas bragte til Anvendelse, gaa ud paa at yde de mindre Embeder, Embeder paa indtil 1,100 Kr., et noget større Tilskud end det, som efter de hidtil gældende Regler vilde tilkomme dem. Jeg skal tilføje, at der som Bilag er blevet trykt en Oversigt over de Lærereembeder paa Landet, hvis Reguleringssum er fra 500 til 1,200 Kr., en Oversigt, som er bleven Udvalget tilstillet af Ministeren. — Dernæst er der paa § 26 optaget to ny Bevillinger under Landbrugministeriet, nemlig 100,000 Kr. til Avlscentrer for Heste, Kvæg og Svin og 200,000 Kr. til Fremme af Etsportslagterier m. v. Nærmere Redegørelse for, hvorledes disse Bevillinger tænkes anvendte, vil man finde i det Bilag til Betænkningen, som indeholder Udtalelser desangaaende af Landbrugministeren, og jeg skal indstrænke mig til at bemærke, at de Formaal, som her tilsigtes, ere vel kendte og allerede i længere Tid have været paa Bane i Landbokredse. Det er af væsentlig Betydning for vort Landbrug, at efterhjem Hindringerne for Udførselen af levende Slagtekvæg, desværre stadig blive større, at der da aabnes Udvej

til i stigende Omfang at kunne faa Kvæget eksporteret som Kød, saaledes at Slagtningen foregaar her i Landet. Selvfølgelig er det ligeledes af stor Betydning for Udviklingen af vort Husdyrbrug, at de bedst mulige Racers Stabes og vedligeholdes ved Tilvejebringelsen af fortrinlige Tillsægsdyr. Det er dermed givet, at man fra alle Sider uden Vanskeligheder eller Indsigelse har tiltraadt Forslaget om disse to Bevillinger. Naar Forslaget er fremkommet saa sent, hvilket ganske vist er uden for det normale, ligger det vel i nær deri, at Spørgsmaalene have behøvet en Del Overvejelse af den ny Landbrugminister, inden han har ment at kunne fremføre dem tilstrækkelig gennemtænkte for Tingene. — Hermed har jeg gjort Rede for det af Fællesudvalgets Flertal stillede Forslag. Mindretallets Forslag er ganske som Flertallets, kun afvigende deri, at det fastholder Landstingets Rægtelser med Hensyn til Rentenedtættelserne under Finansministeriet, og at Bidraget af 2,000 Kr. til Fredsbureauet i Bern ligeledes nægtes.

Det vil af denne Redegørelse fremgaa — hvilket i øvrigt forud er alle bekendt — at den Maade, hvorpaa Uoverensstemmelserne paa Finansloven i Nar foreslaas udjævne er en noget anden end den, der blev anvendt i Fjor. I Fællesudvalget i Fjor søktes Uoverensstemmelserne derved, at man opgav Forsøgene paa at hidføre en Udveksling af fri Bevillinger i større eller mindre Omfang, og at man derefter fra begge Sider trak sig tilbage inden for Grænserne af sin grundlovmæssige Ret. Alle de fri Bevillinger, hvorefter der ikke var Enighed, faldt simpelthen bort. Denne Fremgangsmaade ved Afgørelsen af Meningsuligheder er den rent retmæssige, den strengt juridiske, den, der giver sig af sig selv, saavel paa Finansloven som i den øvrige Lovgivning, naar man ikke kan eller vil enes om noget andet. Jeg skal for mit Vedkommende ikke nægte, at da man atter i Nar havde fulgt den samme Fremgangsmaade, skulde jeg have været tilbøjelig til ikke at anse det for uheldigt. Denne min Opfattelse er selvfølgelig ikke begrundet deri, at jeg skulde betragte en saadan Udgang af et Fællesudvalgs Arbejde som i og for sig det ene naturlige eller det ene hensigtsmæssige og ønskelige. Tværtimod. Forholdet